

46. Der var om mig umanerlig Rift.

(Julie Bernards Sang af „Han er gruelig gal“.)

E. Horneman.

Allegro.

1. Der var om mig u-ma-ner-lig Rift og der-for saa blev jeg saa tid-lig gift, jeg fik mig en Mand med Aand og Forstand, og Penge det hav-de han. Vi le-ve-de i Sus og Dus, vi gav Di-ner-er, før-te Hus, og al-tid gik det magni-fique ind-til i-stykker det gik. Hver U-ge holdt vi et Bal med Glans. for pas-sio-ne-ret jeg er for Dans, ja vi holdt Dans hvert Øj-e-blik, saa slutte-lig bag vi af Dan-sen gik.

2. Min Mand blev lagt udi sorten Jord,
Og derpaa jeg fik dette Postcontoir.
Skjøndt emancipert,
Det var dog genert,
Jeg følte mig isolert.
Til Dansen stadig stod min Hu,
For dengang var jeg slank endnu.
Paa Bal mabile jeg gik hver Kveld,
Og det var netop mit Held.
: En Aften i en Quadrille,
Der var det Himmelens Villie,
Jeg skulde finde en Romeo,
Der røvede Julies Hjertero. :]

3. Ianer, ikke, I Kvinder bly,
Den Fryd ved at faae sig en Mand paany.
Uagtet det gaar
Mod Vinteren, faar
Man pludselig liflig Vaar.
Og Julie bli'er til en Ninon,
Der holder sig saa ung og fjong,
Saa foraarsfrisk og altid ens,
Og let hun bliver tilbens.
[: Og hvis min Mand skulde falde fra,
Naa Herregud, det kan hænde, ja
Saa vil jeg ikke mig hænge endda,
For der er nok flere, hvor han kom fra. :]

Adolph Recke.